

[Larsen (Bjerre).]

Med disse Bemærkninger skal jeg til-
lade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig
og velvillig Behandling. Jeg vil henstille
til det Udvalg, som fra anden Side ønskes
nedsat — hvad jeg i Grunden knap havde
ventet, navnlig da der i Landbokommis-
sionen, der er saa alsidigt sammensat, var
Enighed om at give Tilslutning til Lovfor-
slaget, men naar Ønsket om Udvalg er til
Stede, skal jeg gerne gaa med til det —,
at der arbejdes meget hurtigt, saa at Loven
er en Kendsgerning i Løbet af ganske kort
Tid.

Kyed: Det fremsatte Lovforslag er et
trist Udtryk for den Stilling, Landbrugs-
erhvervet i Øjeblikket befinder sig i. Gen-
nem Lovforslaget løser man ikke noget som
helst i Landbrugskrisen, da det kun tilsigter
at udskyde Betalingen for Kunstgødning og
Saasød for de Landmænd, som har Vanske-
lighed ved at skaffe likvide Midler, og sam-
tidig skabe en Tryghed hos Købmændene
eller Indkøbsforeningerne for, at de kan
faa Betaling for de Varer, som de sælger
til den i økonomisk Henseende tvivlsomt
stillede Landmand. Som Følge heraf er Lov-
forslaget lige saa vigtigt for Handelsmanden
som for Landbrugeren, som ikke raader over
likvide Midler.

Saa er Spørgsmaalet, i hvor stor Ud-
strækning man vil gøre Brug af et saadant
Forslag. Det beror ikke alene paa, hvor
mange Landmænd der er i Vanskeligheder,
men ogsaa paa, om Købmændene er i Stand
til at give den fornødne Kredit til de paa-
gældende Landbrugere. Og dér kommer vi
igen til at staa overfor dette, at Købmanden
saavel som Indkøbsforeningen vil være af-
hængig af Bankernes Kreditgivning, vil være
afhængig af den Kreditindskrænkning, som
dikteres fra Nationalbanken.

Nu vil jeg gerne henstille til den højt-
ærede Landbrugsminister at have sin Op-
mærksomhed henvendt paa, at denne Kredit-
indskrænkning ikke i visse Landsdele skal
komme til at virke paa en saa uheldig
Maade, at Lovforslagets Bestemmelser bliver
illusoriske. For Forholdene kan godt ligge
saadan, at der er nogle Landsdele, som frem-
for andre har Brug for et saadant Forslag,
og paa de Steder skulde man jo gerne sikre
sig, at ikke Kreditindskrænkningen kommer
til at spille ind paa en uheldig Maade, saa-
ledes at man derved modvirker det, som
man tilsigter med dette Lovforslag.

Lovforslagets enkelte Paragraffer skal
jeg kun gøre nogle ganske enkelte Bemærk-
ninger til. I § 1 staar der: „Til Sikkerhed

for Betaling af Gæld, der i Aaret 1932
stiftes til Anskaffelse af Saasød og Kunst-
gødning“. Jeg vil henstille, at man ændrer
det til: Foraaret 1932. Det har jo ogsaa
været Mening i de Forhandlinger, der har
været ført. Der saas jo, som bekendt, ogsaa
om Efteraaret, og der bruges ogsaa en Del
Kunstgødning, men jeg mener, man maa
lade det ude af Betragtning, da Høsten paa
det Tidspunkt er bjærget, og Landmanden
derigennem er i Stand til at skaffe sig likvide
Midler.

Til § 2, 2det Stykke, vil jeg gerne gøre
den Bemærkning, at den Fortrinsret, her
er Tale om, kan bortfalde under visse For-
hold, nemlig hvis den erhvervede Saasød
ikke anvendes paa den paagældende Ejen-
doms Jord. Jeg gaar nu ud fra, at Forslagets
§ 2, 2det Stykke, dækker den Hensigt, man
har med Loven, men jeg vil dog ikke und-
lade at gøre opmærksom paa, hvad der fra
anden Side, særlig fra Købmændenes, er
givet Udtryk for, nemlig at Bestemmelsen
ikke tilstrækkeligt klarlægger, at det er
ulovligt at bruge de Varer, som man faar
paa den heromhandlede Kredits Grundlag.
Hvis det er Tilfældet, bør vi jo foretage en
Ændring i denne Bestemmelse, for det er
det, vi tilsigter, at man ikke maa benytte
Varerne til andet end til Saaning. Køb-
mændene mener derfor, at det udtrykkelig
skal fremgaa af Loven, at hvis man benytter
dem til noget andet, begaar man en ulovlig
Handling.

I § 3 staar der, at det Pantebrev, der
oprettes, skal tinglyses efter Reglerne om
Underpant i Løsøre. Det vil med andre
Ord sige, at det skal tinglyses inden 7 Dage.
Nu er det mig bekendt, at man indenfor
Handelsstanden kunde ønske en Ændring,
saaledes at Tinglysning foretages efter Reg-
lerne om Underpant i fast Ejendom, det
vil sige, at der derved opnaas en betydelig
længere Frist. En saadan Ændring vil
være en Fordel for begge Parter, saavel
Landmanden som Købmanden. Landman-
den vil selvfølgelig helst undgaa Tinglys-
ning saa længe som muligt, og Købmanden
vil ved en saadan Ændring opnaa den
Fordel, at Tinglysning af Pantebrev til
den Landmand, som han har solgt Varerne
til, vil kunne ske paa et senere Tidspunkt
og paa et Tidspunkt, hvor han maaske
mener, Landmanden er blevet daarligere
stillet, end den Gang Kreditten blev givet,
en Kredit, som han maaske har givet under
den anden Forudsætning end den, Loven
bygger paa.

Jeg mener nu ikke, vi kan imødekomme
Handelsstanden med en saadan Ændring,